

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v exekučnej veci oprávneného : **K.**, zastúpená Mgr. A. S., advokátom v B., proti povinnej : **M. K.**, bývajúca v B., zastúpená JUDr. P. Š., advokátom v B., **o vymoženie 4 853,53 € s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 2 Er 1172/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. októbra 2011 sp. zn. 41 CoE 343/2011

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnený je povinný zaplatiť povinnej trovy dovolacieho konania, ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia v sume 93,11 € do rúk, alebo na účet JUDr. P. Š. do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnený podal dňa 25. septembra 2009 súdному exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 4 853,53 € s prísl. Povinnosť povinnej zaplatiť túto sumu preukazoval Rozhodcovským nálezom Mgr. R. S., rozhodcu so sídlom B., vydaným 26. mája 2008.

Súdny exekútor požiadal dňa 2.10.2009 Okresný súd Brezno o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Brezno dňa 6. októbra 2009 pod č. X. poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe uvedeného rozhodcovského nálezu na vymoženie sumy 4 853,53 € s príslušenstvom a trovami, ktoré boli konkretizované v poverení.

Okresný súd Brezno uznesením z 20. júna 2011 č.k. 2 Er 1172/2009-31 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. V odôvodnení uviedol, že preskúmaním listín obsahnutých v rozhodcovskom spise dospel k záveru, že oprávnený, na ktorom bolo dôkazné bremeno, nepreukázal splnenie podmienok uvedených v čl. 23 písm.c/ dvojstrannej dohody. Povinnej nebola daná možnosť sa na (rozhodcovskom) konaní zúčastniť. V rozhodcovskom spise nachádzajúca sa doručenka je doručenkou preukazujúcou, že došlo k doručovaniu

rozhodcovského nálezu, a to nielen podľa svojho označenia, ale táto skutočnosť vyplýva aj z časového kontextu úkonov rozhodcu. Z doručky však jednoznačne vyplýva, že zásielka obsahujúca rozhodcovský nález nebola riadne doručená, práve naopak, bola dňa 23.6.2008 vrátená odosielateľovi ako „nevyžiadaná“. V rozhodcovskom spise sa nachádza výzva na vyjadrenie sa k žalobe zo 6.3.2008, u tejto nie je preukázané zaslanie ani doručenie povinnej. V rozhodcovskom spise sa nachádza aj ďalšia doručka, avšak z tejto nie je možné zistiť, aký bol obsah zásielky pre povinnú. Podľa názoru exekučného súdu za daného skutkového stavu nebola splnená podmienka možnosti povinnej sa na konaní zúčastniť. Preskúmaním podmienok pre poskytnutie Quick pôžičky taktiež dospel k záveru, že oprávnený nedodrжал podmienky uvedené pod bodom č. 3 a to, že pôžičku možno poskytnúť len na základe uzatvoreného písomného návrhu na poskytnutie pôžičky a podpísaním vlastnej zmenky podľa podmienok fyzickým osobám, ktoré sú staršie ako 18 rokov, majú štátnu príslušnosť Českej republiky a majú trvalý pobyt v Českej republike. Ak nemajú tieto osoby štátnu príslušnosť Českej republiky, musia mať povolený pobyt v Českej republike po dobu poskytnutia pôžičky. Zo spisového materiálu rozhodcovského spisu nevyplýva, že by oprávnený alebo rozhodca skúmal splnenie tejto podmienky. Na základe uvedenej skutočnosti s prihliadnutím na návrh právneho zástupcu povinnej dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm.g/ Exekučného poriadku.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie oprávneného uznesením z 26. októbra 2011 č.k. 41 CoE 343/2011-51 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Preskúmaním veci dospel k záveru, že pre uznanie a výkon rozhodcovského nálezu v Slovenskej republike sa od oprávneného vyžaduje, aby preukázal splnenie podmienky podľa čl. 23 písm.c/ dvojstrannej dohody a to, že povinnej ako účastníčke konania bola daná možnosť riadne sa zúčastniť na konaní, a že jej rozhodnutie – rozhodcovský nález spolu s poučením o možnosti podať opravný prostriedok bolo riadne doručené. Podľa čl. 24 ods. 3 Zmluvy o právnej pomoci medzi SR a Českou republikou súd, ktorý rozhoduje o uznaní a nariadení výkonu rozhodnutia, sa len obmedzí na zistenie, či boli splnené podmienky uvedené v čl. 22 a 23 zmluvy. Výkon cudzieho rozhodnutia nariadi, len ak tieto podmienky boli splnené. Vzhľadom k tomu, že tieto podmienky splnené v danom prípade neboli, stotožnil sa s právnym záverom prvostupňového súdu v tom, že exekúciu vedenú pod sp. zn. Ex 5301/09 bolo potrebné zastaviť s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 1 písm.g/ a § 58 Exekučného poriadku.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený, ktorého prípustnosť odôvodnil tým, že sa jedná o uznesenie, ktoré je v skutočnosti cudzím rozhodnutím, prehlásené za nevykonateľné na území Slovenskej republiky a dôvodnosť ustanovením podľa § 241 ods. 2 písm.b/ a c/ O.s.p., teda že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V dovolaní spochybňoval správnosť dôvodov rozhodnutí súdov oboch nižších stupňov. Namietal, že možnosť riadne sa zúčastniť konania podľa čl. 23 písm.c/ zmluvy sa posudzuje podľa právneho poriadku zmluvnej strany, kde sa konanie uskutočnilo, teda podľa právneho poriadku Českej republiky. Podmienky rozhodcovského konania tak súd musí posudzovať podľa zákona č. 216/1994 Zb. o rozhodcovskom konaní a výkone rozhodcovských nálezov v znení účinnom v dobe predmetného rozhodcovského konania, kde zákon nikde nestanovil povinnosť rozhodcu zasielať návrhy, či predvolávať k konaniu strany. Navyiac, rozhodcovský spis obsahuje výzvu zo dňa 6.3.2008, aby sa povinná vyjadrila k žalobe, o ktorej súd účelovo tvrdí, že z nej údajne nie je možné zistiť, aký bol obsah zásielky. Je tak evidentné, že rozhodca postupoval celkom v súlade s právnymi predpismi Českej republiky a to dokonca nad rámec nich v prospech povinnej. Rozhodca pri doručovaní rozhodcovského nálezu postupoval v súlade s právnymi predpismi Českej republiky. Skutočnosť, že povinná si vlastnou vinou nevyzdvihla zásielku je nutné pripočítať na vrub povinnej a nesmie byť pripočítaná ako priťažujúca okolnosť oprávnenému. Má za to, že rozhodcovský nález bol riadne doručený a to na základe fikcie uplynutím 10 dňovej lehoty na výber zásielky. Poukázal na to, že exekučný súd nemôže v exekučnom konaní posudzovať vecnú správnosť exekučného titulu a z tohto dôvodu ani odoprieť uznanie či výkon takéhoto rozhodnutia. Vzhľadom k tomu, že exekúcia už prebieha na základe udelenia udeleného poverenia nemožno v tomto štádiu opätovne skúmať splnenie podmienok pre uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského nálezu podľa čl. 22 a 23 zmluvy. Mal za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nesprávne, exekučný titul (rozhodcovský nález) spĺňa všetky požiadavky kladené na neho platným právom ako Českej tak aj Slovenskej republiky vrátane zmluvy, a nie je tak daný dôvod pre odopretie výkonu rozhodnutia. Navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, prípadne toto rozhodnutie zmenil tak, že uznesenie súdu prvého stupňa zrušuje a priznáva oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania.

Povinná vo svojom vyjadrení k dovolaniu oprávneného navrhla dovolanie oprávneného odmietnuť a priznať jej trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Keďže dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p., dovolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že cudzí exekučný titul uznáva príslušný súd tak, že vydá poverenie na vykonanie exekúcie (§ 42 ods. 4 Exekučného poriadku). V preskúmvanej veci bol k návrhu na vykonanie exekúcie pripojený Rozhodcovský nález rozhodcu Mgr. R. S. z 26. mája 2008, ktorý oprávnený označil za exekučný titul. Tým, že Okresný súd Brezno (§ 45 ods. 1 Exekučného poriadku) udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie na základe uvedeného rozhodcovského nálezu, uznal tento nález ako cudzí exekučný titul v zmysle § 42 ods. 4 Exekučného poriadku. Nejednalo sa pritom ani o rozhodnutie o vyhlásení cudzieho rozhodnutia za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje preto znaky žiadneho z týchto rozhodnutí uvedených v ustanovení § 239 ods. 1, 2 O.s.p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konanie, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Oprávnený procesné vady konania v zmysle § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. nenamietal, a žiadna z týchto väd v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Oprávnený v dovolaní namieta, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.).

Iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde).

Pokiaľ ide o námietku dovolateľa súvisiacu s nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania oprávneného nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej povinnej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej priznal trovy dovolacieho konania, ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, t. j. vyjadrenie k dovolaniu zo dňa 21. februára 2012 (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm.e/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), ktorý činí sumu 85,48 € a k tomu režijný paušál vo výške 7,63 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), čo predstavuje sumu 93,11 €. Dovolací súd nepriznal povinnej uplatnenú náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia, keď z obsahu spisu je zrejmé, že povinná bola zastúpená JUDr. P. Š. už v konaní pred súdmi nižších stupňov.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2013

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová